

JAK PRACOVAT S KNÍŽKOU MOJE SETKÁNÍ

Co držíte v ruce?

Příručka Moje setkání je určena jako materiál pro přípravu dítěte na interaktivní případovou konferenci (případně případovou konferenci). Jednotlivé listy lze využít i pro práci s mladšími dětmi, zejména při mapování jejich potřeb. Příručku doplňuje ještě samostatné pracovní listy, které může průvodce dítěte využít dle potřeby.

Příručka vychází z materiálů organizace Amalthea a Lumos, navazuje na komiks Moje setkání.

Příběh

Cílem příručky je vtáhnout dítě do příběhu malého Toma, který se chystá na interaktivní případové setkání a skrze jeho příběh se s dítětem na takové setkání připravit. Průvodcem Toma v příběhu je liška Eliška.

Úvodní list:

„Tohle je Tom. Má teď doma problémy a bývá často smutný. Aby všemu aspoň na chvíli utekl, rozhodl se, že půjde na procházku do lesa. Na kraji lesa uviděl Tom lišku. Páni, pomyslel si Tom, to mám ale štěstí, lišky jsou většinou hodně plaché a hned utečou. Jenže liška neutíkala. Naopak, podívala se na Toma a řekla: „čekám tu na tebe.“ Tom koukal s otevřenou pusou. „Jsem liška Eliška a jsem tu proto, abych ti pomohla se připravit na tvoje setkání, které tě čeká.“

Tom, stále ještě s otevřenou pusou, se spolu s liškou Eliškou vydal do lesa.

Dítě si do volného okénka na přední stránce může nalepit svoji fotografii, nakreslit se nebo se do něj podepsat.

Lidi, které mám rád/a:

Liška Eliška se zastavila mezi první stromy.

„Než půjdeme dál, řekni mi, kdo je pro tebe v tvém životě důležitý?“ Tom se zamyslel.

Dítě do velkých hlav vepíše jména osob, které jsou pro něj v životě důležité. Zde by měl vzniknout základ seznamu osob, které by měli být přítomni na interaktivní případové konferenci.

„Určitě je to mamka, tatka, moje malá sestřička Kája, babička a děda, a taky Petr. To je můj kamarád ve škole.“ Řekl Tom.

Liška Eliška přikývla: „dobře, pojďme dál.“

Můj špatný den:

Sotva Tom vyjmenoval všechny lidi, které má rád, začala pršet. „To se tak občas stává, že není každý den sluníčko,“ řekla liška. „Jak by vypadal tvůj špatný den?“

Zde dítě napíše, jak vypadá jeho špatný den.

Zatímco Tom říkal, jak by vypadal opravdu špatný den, liška Eliška odněkud vytáhla deštník a roztáhla ho nad nimi. Deštník hrál všemi barvami duhy a Tomovi bylo hned lépe.

Do deštníku dítě vepíše, co (nebo kdo) mu v takový špatný den pomáhá.

Můj skvělý den:

Přestalo pršet a Tomovi z ničeho nic narostla křídla. Podíval se překvapeně na lišku Elišku. Ta se jen usmála a zvedla hlavu vzhůru: „to jsme zvědavá, jak vysoko zvládneš vyletět.“

Dítě vepíše, jak by naopak vypadal jeho skvělý den (co by jedl/a, kde a s kým by byla).

Tom vzlétl a kroužil nad lesem. Tohle je nejlepší den, který jsem kdy zažil, pomyslel si.

Co mě brzdí:

Když se Tom dostatečně nabažil létání, pokračovali s liškou Eliškou dál. Cesta začala stoupat do kopce. Tom najednou viděl, že cesta je zablokovaná – tekl přes ni potok, o kus dále se na cestu svalily velké balvany.

„Občas nás na naší cestě něco zbrzdí,“ řekla liška Eliška. „Co brzdí tebe?“

Jak se brodili potokem a přelézali kamení, Tom přemýšlel nad tím, co ho teď nejvíc brzdí. Překážek však nebyl konec – na cestě ležel ještě spadlý strom.

Zde dítě vepisuje, co jsou teď jeho největší „brzdy“ – co vnímá jako

největší překážky v tom, aby se cítilo spokojené.

Co u mě funguje:

Když vylezli konečně na kopec, cítili se oba dva vyčerpaní. Liška Eliška zívla a stočila se do klubíčka. Tom se na ni chvíli díval, pak zívnuv taky a položil se do měkkého mechu. Jak usínal, slyšel lišku Elišku, jak zamumlala:

„spousta věcí nás může brzdit, ale vždycky jsou i věci, které v našem životě zrovna fungují.“

Co funguje u mě, říkal si Tom, když se propadal do spánku.

Co bych si přála:

Odpočatí po spánku se Tom s liškou Eliškou vydal na další cestu. Po chvíli se stromy trochu rozestoupily a Tom s liškou došli k jezírku. Z něj se vynořila velká ryba. Tom už ani nebyl moc překvapený, když ryba začala mluvit.

„Jsem kouzelná ryba a chtěla bych vědět, jaká jsou tvá přání.“ Řekla ryba.

„A když ti je řeknu, splníš mi je?“ zeptal se Tom.

„Možná,“ plácla ryba ploutví, „ještě uvidíme.“

Dítě do mráček vepíše svá přání.

Pozvánka na Moje setkání

„Už jsme pomalu u konce,“ řekla liška Eliška. Došli na palouček, kde byla prostřená deka, připravené talíře a mísy. Vedle deky stál přehrávač. Na větvi nejbližšího stromu visely hodinky.

„Tohle je kouzelná deka. Vyčaruje jaké jídlo a pití chceš.“

Zde dítě vepíše do talíře nebo vedle deky, jaké občerstvení by chtělo na svém setkání.

„A tenhle přehrávač ti zahraje, co budeš chtít,“ pokračovala liška Eliška.

Dítě si vybere, jakou hudbu by chtělo. Dále vyplní, kdo na setkání bude, domaluje hodinové ručičky do hodin (čas, kdy by setkání mělo být), pod hodiny dopíše den. Dále stanoví, jaká pravidla by účastníci setkání měli dodržovat.

„To je všechno,“ řekla liška Eliška, „uvidíme se na tvém setkání.“

MOJE SETKÁNÍ

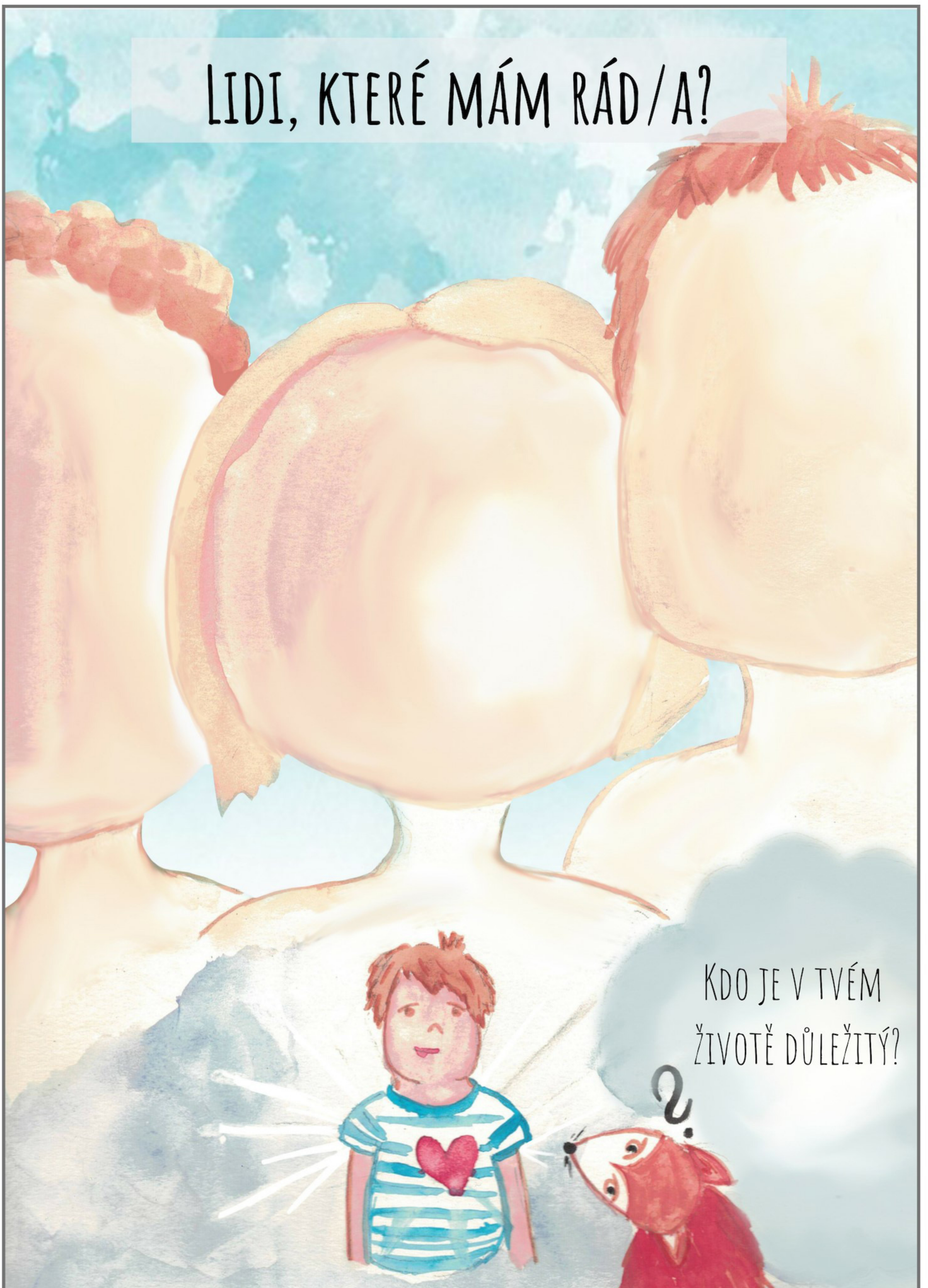

CO SE NÁM NA TOBĚ LÍBÍ?

LIDI, KTERÉ MÁM RÁD/A?

KDO JE V TVÉM
ŽIVOTĚ DŮLEŽITÝ?

MŮJ ŠPATNÝ DEN

CO MI POMÁHÁ...

MŮJ SKVĚLÝ DEN

CO MĚ BRZDÍ?

CO U MĚ FUNGUJE

CO MI POMÁHÁ

CO BYCH SI PŘÁL/A

POZVÁNKA

PRAVIDLA

